

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010517
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Kurian
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8712010517.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Jozefom Kurianom, v trestnej veci proti obžalovanému Q. C., na hlavnom pojednávaní dňa 11. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Q. C. Y. V. Á. Š. K. Y., nar. X.X.XXXX M. W.,
trvale bytom M. B. XX, okres Poprad,
t. č. bytom Š. X, W.,

je vinný, že

dňa 15.6.2005 v čase okolo 5.45 hod. v zábavnom centre Surprise na ulici Štefánikovej v Poprade fyzicky napadol C. M. tak, že ho udrel dlaňou po tvári a následne obaja zápasili na zemi zariadenia, kedy došlo k poraneniu C. M. na ľavej strane krku a pomliaždeniu mäkkých tkanív hlavy v záhlaví,

t e d a

dopustil sa verejne hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.)

Podľa § 24 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. s poukazom na článok 13 a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd u p ú š ť a od potrestania obžalovaného Q. C..

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., krajskú pobočku Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, znalca, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v trestnom spise, ďalej doplnil dokazovanie v rozsahu naznačenom v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 To 1/2014 zo dňa 11.2.2014, ktorým rozsudok okresného súdu v predmetnej veci zo dňa 1.10.2013 zrušil v celom rozsahu, aby ju okresný súd znova prejednal a rozhodol s tým, že po vykonaní vyššie uvedeného a po zhodnotení vykonaných dôkazov ustálil skutkový stav tak ako ho uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2013 obžalovaný po poučení o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný.

Obžalovaný Q. C. uviedol, že v kritický deň bol s priateľom W. v zariadení Surprise v Poprade, kde sa zabávali, konzumovali alkoholické nápoje. Poškodený M., ktorého predtým nepoznal, sedel pri druhom stole, pýtal od nich cigaretu. Jeho priateľ mu dal, potom znovu pýtal cigaretu, ale už mu nedali, začal ich slovné napádať, hádzať po nich poháre, načo sa postavil a začal sa s ním biť. Vzhľadom na odstup času uviedol, že presne nepamätá, ale spadli na zem, pamätá, že on ho udrel prvý, ale ďalej nevie kto koľko rán komu dal, len počul, že niekto zavolať, že volajte políciu, načo sa zľakol a zo zariadenia ušiel. V ďalšom uviedol, že pamätá, že na konci bitky si všimol, že poškodenému ide krv. Má za to, že k poraneniu poškodeného muselo dôjsť, keď sa vŕfali po zemi, pretože poháre, ktoré po nich hádzal M. boli rozbité a črepiny sa nachádzali všade. Taktiež uviedol, že v podstate on sa bál poškodeného, pretože ide o hokejistu, ktorý mal dobrú kondičku a keď ho držal na zemi pod krkom, prišiel k ním jeho bratranec R. B. s baseballkou, načo on ho pustil a ušiel.

Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní dňa 4.6.2015 zotrval na svojich vyjadreniach z predchádzajúcich hlavných pojednávaní a k vykonaným dôkazom výsluchmi svedkov, ako aj znalca sa nevyjadril.

Svedok - poškodený C. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritický deň sedel v herni Surprise s W. K. a W. B., kde sa bavili a konzumovali alkohol. Po určitom čase do tohto zariadenia prišli dvaja mladí páni, z ktorých jeden bol obžalovaný. On ich dovtedy nepoznal. Pamätá, že s obžalovaným, keď išli okolo stola, prehodili reč súvisiacu s cigaretami, potom si sadli asi 3 stoly od nich. Po nejakej dobe prišiel k ich stolu obžalovaný s tým, že prečo hádzem smerom na nich podpivníky. V tom čase už uviedol, že mal dosť vypité. Niečo si na to všetko povedali, ale obsah už nepamätá. Následne sa postavili, začali sa biť, spadli na zem a pamätá, že už bolo po všetkom, všetko bolo veľmi rýchle, on ani nevedel, že mu išla krv, len mu to povedali zamestnanci zariadenia s tým, že volali aj rýchlu zdravotnú pomoc. Vie, že na zemi, kde spadli, boli črepiny z rozbitých pohárov. Ranu mu ošetrili v nemocnici. Ako konkrétne došlo k jeho zraneniu uviedol, že nepamätá, mal dosť vypité. Z uvedeného dôvodu, keďže mal rôzne výpovede týkajúce sa vzniku poranenia, na návrh prokurátora boli prečítané výpovede z 23.7.2007, z 12.8.2009 a z 11.3.2010. Po prečítaní týchto výpovedí poškodený uviedol, že vo výpovedi z 23.7.2007 uvádzal veci, ktorými si nebol istý. Išlo o výpoveď viacmenej nie z jeho vnímania situácie, ale z rečí tam prítomných ľudí, a to čašníka a ľudí, ktorí boli s ním a táto výpoveď chcel, aby zodpovedala výpovedi, ktorú uviedol pri trestnom oznámení, pretože nechcel meniť súvislosti so vznikom zranenia, pretože mal strach, že by vypovedal inak a že pôjde o krivú výpoveď alebo nesprávne údaje a mohol by mať nepríjemnosti. K výpovedi z 12.8.2009 uviedol, že túto považuje za vierohodnejšiu, pretože s obžalovaným sa naťahovali pod biliardovým stolom, ale skutočne nevie, či sa poranil na rozbitom pohári na zemi. K výpovedi z 11.3.2010 uviedol, že v podstate táto zodpovedá výpovedi ako uviedol dnes na hlavnom pojednávaní, že nevie ako došlo k jeho zraneniu, nevie si to vysvetliť. To, že bol poranený zistil, až keď mu to povedali iné osoby.

Určite si nepamätá, aby na neho zaútočil obžalovaný, ani skutočnosť, že by rozbil pohár a ho porezal. Pri bitke spadli na zem, ale necítil nič, až keď sa postavil povedali mu, že krváca a vtedy zistil, že je porezaný.

Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní 4.9.2014 uviedol, že sa pridržiava svojich výpovedí tak z prípravného konania, ako aj na hlavných pojednávaniach, bez ďalších návrhov zo svojej procesnej strany.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritický deň bol s obžalovaným v zariadení Surprise, konzumovali alkoholické nápoje. Vedľa pri druhom stole sedel podnapitý mládenec, ktorý hodil po nich whisky pohár zo skla. Q. C. sa ho pýtal, že o čo ide, na čo sa začali biť, spadli na zem. On sa do konfliktu nezapájal, pretože to bolo medzi nimi dvoma. V ďalšom uviedol, že na zemi boli nejaké črepiny a pokiaľ vie, po bitke mal poškodený na krku ranu, takže mu išla krv. Nevidel, aby obžalovaný útočil na poškodeného rozbitým pohárom a úmyselne ho porezal. Konštatoval, že v podstate všetci mali vypité, ale poškodený sa mu javil, že mal viac vypité, keď začal hádzať po nich poháre. Po bitke on ostal v zariadení, obžalovaný utiekol, potom prišli policajti.

Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní v podstate potvrdil svoju výpoveď z predchádzajúceho hlavného pojednávania s uvedením, že konkrétne nevidel kto začal bitku, ale zareagoval ako sa obaja držali a spadli na zem a on išiel k nim ich rozbraňovať.

Svedkyňa R. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku udalosti zo dňa 15.6.2005 v Surprise pamätá, že medzi obžalovaným a poškodeným muselo dôjsť k nejakej roztržke, ale ona nebola prítomná, keď to začalo medzi nimi, ona len následne videla poškodeného a na jeho bielom tričku bola krv. Ona išla vonku, pretože jej z toho prišli zle. Následne prišla rýchla zdravotná pomoc, s ktorými ona vošla späť do zariadenia v barovej časti. V tomto zariadení pracovala ako čašníčka. Oboch poznala z videnia. Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní na dotaz týkajúci sa upresnenia, aby sa vyjadrila kto začal bitku, či poškodený alebo obžalovaný, sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa W. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v kritický deň bola v zariadení Surprise s C. M. a W. K.. Všetci popíjali alkoholické nápoje. Nevie už prečo sa M. začal naťahovať s obžalovaným, ale sa pobili. Celý priebeh tejto bitky ona nevidela, ale pamätá, že keď sa poškodený vrátil k stolu, z krku mu išla krv. Keďže v zariadení bolo počas sedenia prítomie, nevidela, či boli na zemi črepiny, ale počula rozbiť poháre. Taktiež uviedla, že poškodený niečo hádzal po obžalovanom, asi to bol pohár. Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní po prednesených dotazoch na ňu ako svedkyňu uviedla, že medzi poškodeným a obžalovaným boli slovné prestrelky, ale ich dôvod už nepamätá, len následne videla, že sa začali naťahovať, ale ona bola otočená chrbtom, preto nevie popísať priebeh tejto bitky a taktiež nevidela ako došlo k poraneniu poškodeného, len následne videla keď sa poškodený C. vrátil k stolu, že má porezaný krk a ide mu krv.

Svedok R. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v zariadení Surprise pracoval ako čašník. Ku kritickému dňu uviedol, že C. M. je jeho bratranec, ktorý tam bol s nejakou blondínou a ešte tam bol s nimi jeden kamarát. Pamätá, že medzi obžalovaným a poškodeným bol nejaký konflikt, nevie prečo vznikol, ale videl ako obžalovaný napadol bratranca M. a keď pribehol k nim, oni sa váľali po zemi. Videl, že C. ide krv z krku. K zraneniu poškodeného uviedol, že si matne pamätá, že k poraneniu malo dôjsť pohárom, ale detaily si už nepamätá. Po oboznámení sa so svojou výpoveďou z prípravného konania uviedol, že videl na stole nejaké črepiny, išlo o rozbité poháre. Ďalej uviedol, že nevidel dôvody konfliktu, videl iba ako jeho bratranec hádzal podpivníky smerom ku stolu poškodeného s tým, že keby videl, že hádže bratranec poháre, určite by zakročil a k bitke by nedošlo. On určite v ruke, kedy išiel rozbraňovať nemal baseballku, ale mohol mať nejakú palicu, ale to už nepamätá. Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní v záujme upresnenia jeho predchádzajúcich výpovedí súvisiacich k poháru, z ktorého stola ho mal obžalovaný zobrať, ako aj skutočnosti súvisiacich s konzumáciou alkoholických nápojov uviedol, že už nepamätá, z ktorého stola bol zobrať pohár, ale pamätá, že obaja sa medzi sebou naťahovali, obsah slovnej výmeny nevie, lebo on bol s kolegyňou za barovým pultom a vôbec nepamätá aké nápoje konzumovali a na dotaz obžalovaného, či videl kto hádzal papierové podpivníky uviedol, že tieto hodil poškodený smerom k obžalovanému, ale dôvod nevie a pokiaľ by išlo o sklenené poháre, bolo by to počuť, ale nevidel, aby hodil sklenené poháre.

Svedok W. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná obžalovaného, aj poškodeného. S oboma je v priateľskom vzťahu. V kritický deň bol v Surprise s poškodeným C. M.. Bol dosť pod vplyvom alkoholu, do tohto zariadenia prišli v skorých ranných hodinách. Udalosti okolo bitky medzi nimi nevie popísať, pretože on pri stole spal. Keď sa on zobudil, už sa M. vrátil z ošetrovania z nemocnice. O bitke sa dozvedel až potom, keď mu poškodený rozprával, že bola nejaká mela, ale nič konkrétne mu nerozprával. Po vrátení vecí na hlavnom pojednávaní uviedol, že osobne nevidel kto začal bitku, či poškodený, či obžalovaný, pretože on bol dosť pod vplyvom alkoholu, na bitku nepamätá a zobudil sa až po nej.

Znalec V.. D. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypracoval znalecký posudok z odboru zdravotníctva - traumatológie na základe uznesenia vyšetrovateľa. Znalecký posudok bol zameraný na zranenie poškodeného, jeho mechanizmus a ďalšie skutočnosti súvisiace s uvedeným. Pri vypracovaní vychádzal z výpovede poškodeného a svedkov, na základe čoho dospel k záveru, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť tak, že útočník črepinou, ktorá vznikla po rozbití skleneného pohára sa rozohnal smerom na krk poškodeného. Takýto spôsob bol ním konštatovaný v závere znaleckého posudku. Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že k zraneniu mohlo dôjsť aj tak, že keď sa obžalovaný s poškodeným bili na zemi, črepina mohla náhodne spôsobiť poranenie poškodenému, pretože poranenie bolo povrchové, ľahké, rana bola iba 5 cm dlhá a v jej okolí boli dve drobné ranky. Z uvedeného poranenia mohlo vzniknúť aj pri zápase, resp. pri pritlačení sa na sklenený pohár alebo úlomky skla na zemi. Uviedol, že nedá sa posúdiť aký spôsob zranenia mohol byť pravdepodobnejší ako vyššie uvedené dva spôsoby, čo by nejaký znalec mohol určiť z dostupnej zdravotnej dokumentácie

k pravdepodobnejšiemu vzniku poranenia. Pri vypracovaní znaleckého posudku sa priklonil k tomu, čo bolo viac popísané, ani to nie na 100 %. Uviedol, že z ľahkých poranení sa vypracováva ťažko znalecký posudok, v danom prípade ide o banálne poranenie, ktoré lekár opíše ako povrchovú ranu. Pri vypracovaní znaleckého posudku pracoval s verziou ako uvádzal poškodený, že bol porezaný osobou a keď si mal vybrať, uviedol vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, že to bola väčšia pravdepodobnosť a aj podľa výpovedí svedkov to prichádzalo do úvahy. Keby mal od začiatku rozhodnúť, až by to bolo nejasné, uviedol by, že z medicínskeho hľadiska sa nevie vyjadriť ako k tomu došlo.

Po vrátení veci na hlavnom pojednávaní upresnil možnosť spôsobeného poranenia v tom, že z medicínskeho hľadiska nie je možné spätne presne určiť mechanizmus takéhoto poranenia. Poranenie, ktoré utrpel poškodený na krku v zmysle reznej rany sa prejaví krvácaním hneď po poranení. K vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy v záhlaví uviedol, že takéto pomliaždenie v danom prípade bolo pri lekárskom vyšetrení jediné a popísané ako drobné pomliaždenie hlavy v záhlaví vpravo. Nebolo toto poranenie bližšie špecifikované a čo sa týka možného opuchu, jeho rozmerov, eventuálnej krvnej podliatiny, tie si nevyžadovali žiadnu liečbu. Takéto pomliaždenie všeobecne vzniká pôsobením tupého násillia a môže sa stať tak po údere, ako aj pri náraze, v danom prípade pri páde na zem, pri náraze záhlavím o stoličku alebo o opierku stola. Ani jeden špecifický mechanizmus pri vzniku tohto poranenia nie je možné z medicínskeho hľadiska ustáliť.

Vykonané dôkazy na hlavných pojednávaniach súvisiace s pokusom trestného činu ublíženia na zdraví, ktorý je kladený za vinu obžalovanému a po doplnení dokazovania v zmysle uznesenie krajského súdu, aby súd v naznačenom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, zmenil právnu kvalifikáciu skutku, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný tak, že konanie obžalovaného posúdil ako trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.).

Obžalovaný Q. C. na hlavných pojednávaniach poprel skutok vzťahujúci sa na ublíženie na zdraví s tým, že sa ho nedopustil, kde popísal ako došlo k roztržke medzi ním a poškodeným C. M.. Tak on, ako aj poškodený boli pod vplyvom alkoholu. Zo svedeckých výpovedí nikto nepoprel situáciu, aby nedošlo zo strany poškodeného k provokácii tým, že si pýtal od obžalovaného, resp. jeho priateľa, ktorý s ním sedel v zariadení Surprise cigarety. Následne chcel ďalšiu cigaretu a keď mu nebolo vyhovené, sám poškodený uviedol, že hádzal k ich stolu papierové podpivníky. Iba výpoveď svedka R.Á. B., hlavne v prípravnom konaní, mala za následok skutočnosť, že obžalovaný mal úmyselne rozbitým skleneným pohárom pichnúť poškodeného do krku, no v konečnom dôsledku už na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2013 sa tak jednoznačne nevyjadril s tým, že sa už iba matne pamätá, že to bolo spôsobené pohárom a po prečítaní jeho výpovedí z prípravného konania uviedol, že to môže byť aj tak, ako to uviedol vtedy. Na druhej strane nepoprel, aby po zemi, na ktorej sa bili poškodený s obžalovaným, neboli črepiny z rozbitých pohárov. K baseballovej palici uviedol, že určite takúto nemal, keď ich išiel rozbraňovať, ale mohol mať nejakú palicu.

Ďalší svedkovia vypočutí na hlavných pojednávaniach sa už v zásade vzhľadom na odstup času ku skutku nevedeli presne vyjadriť, aj keď im bola prečítaná ich výpoveď z prípravného konania, takže nimi uvádzané skutočnosti neboli pre súd jednoznačné, a to ani po následnom výsluchu po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie. Je potrebné poukázať na výpoveď svedka B., že ide o bratranca poškodeného, ktorú výpoveď súd posúdil ako účelovú, ktorá zrejme tak, ako tvrdí aj poškodený, že tak trestné oznámenie, ako aj ďalšie výpovede, uviedol tak, ako sú zaprotokolované v prípravnom konaní, že vychádzal z toho, čo povedali prítomní, teda predovšetkým B., jeho bratranec, avšak on sám nechcel tieto výpovede meniť, pretože mal strach, že ak bude vypovedať inak a že sa dopustí trestného činu krivej výpovede alebo že uvedie nesprávne údaje, čo bude mať trestno-právne následky voči nemu, a preto sa pridržiaval pôvodnej výpovedi. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní vo výpovedi zo dňa 12.8.2009 vypovedal vierohodnejšie, pretože nevie pri bitke s obžalovaným, kde sa poranil a nevie to vysvetliť. To, že je poranený zistil, až keď mu povedali iní a taktiež podal trestné oznámenie v znení, ako mu to povedali iní, teda čašník (jeho bratranec) a iní ľudia. Poškodený v každom prípade má za to, že nepamätá, aby na neho obžalovaný zaútočil, ani skutočnosť, aby obžalovaný rozbil pohár a ho porezal. Črepiny boli na zemi, aj z ich stola boli nejaké črepiny, ale nevie akým spôsobom mu bolo zranenie spôsobené. Taktiež si nespomína, aby prišiel obžalovaný k nemu s pohárom v ruke, s ktorým ho mal poraniť. Má za to, že takýto pohár v ruke nemal.

Zo znaleckého posudku znalca, ako aj z jeho vyjadrení na hlavných pojednávaniach je jednoznačné, že k poraneniu poškodeného mohlo dôjsť, že bol porezaný útočníkom, teda že mohlo k nemu dôjsť tak, že útočník črepinou po rozbití skleneného pohára sa zahnal smerom na krk poškodeného a došlo

k poraneniu. V skutočnosti sa nedá posúdiť aký spôsob poranenia mohol byť pravdepodobnejší, či úmyselne spôsobený alebo tým, že k poraneniu došlo keď sa bili na zemi. Znalec upresnil na hlavnom pojednávaní možnosť spôsobeného poranenia v tom, že z medicínskeho hľadiska nie je možné spätne presne určiť mechanizmus poranenia, ktoré mal poškodený. Poranenie na krku v zmysle reznej rany sa prejaví krvácaním hneď po poranení. K vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy v záhlaví bolo pri lekárskom vyšetrení jediné a popísané ako drobné pomliaždenie hlavy. Toto poranenie nebolo bližšie špecifikované a jeho opuch, rozmery a eventuálna krvná podliatina si nevyžadovali liečbu. Ide o pomliaždenie, ktoré všeobecne vzniká pôsobením tupého násillia, ktoré sa môže stať po údere, ako aj pri náraze, v tomto konkrétnom prípade pri páde na zem alebo pri náraze záhlavím o stoličku alebo o opierku stola. Ani jeden špecifický mechanizmus pri vzniku tohto poranenia nie je možné z medicínskeho hľadiska ustáliť.

Takto vykonané dokazovanie a jeho vyhodnotenie viedlo súd k tomu, že je nepochybné, že k osobnému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným došlo, avšak nebolo preukázané, aby obžalovaný sa dopustil vo vzťahu k poškodenému úmyselne, tak ako mu to kladie za vinu obžaloba, pokusu ublíženia na zdraví. V tomto smere jednoznačnosť konania vo vzťahu k poškodenému preukázaná nebola, preto súd ďalej posudzoval konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenému tak, že tento uznal vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.). Zo samotného vyjadrenia obžalovaného je nepochybné, že po určitých provokáciách ten pristúpil k stolu obžalovaného, dal mu facku a následne sa s poškodeným začal naťahovať, počas ktorého fyzického konfliktu došlo k vzniku poranení poškodeného. Z takéhoto konania bolo konanie obžalovaného posúdené ako trestný čin výtržníctva.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, pretože na mieste, ktoré je verejnosti prístupné sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Takéto konanie je pre spoločnosť nebezpečné, pretože ním porušil záujem spoločnosti, ktorý spočíva v ochrane verejného poriadku. Z hľadiska subjektu obžalovaný Q. C. je osobou príčetnou, plne trestne zodpovednou. Z hľadiska subjektívnej stránky sa trestného činu dopustil v priamom úmysle v zmysle § 4 písm. a) Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.). Objektom trestného činu je ochrana verejného poriadku. Z hľadiska objektívnej stránky obžalovaný svojim priamym úmyselným konaním porušil verejný poriadok.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol predovšetkým na okolnosti súvisiace so spôsobom spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadájúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zároveň prihliadal aj na skutočnosť, že skutok je trestným činom, ktorého spoločenská nebezpečnosť je podstatne nižšia ako bol žalovaný trestný čin. Taktiež nemožno opomenúť ani dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku. Ide o dobu viac ako 10 rokov, keďže skutok sa stal 15.6.2005. Počas doby trestného stíhania sa obžalovaný zúčastňoval úkonov trestného konania a nie je jeho zavinením, že sa doposiaľ vedie trestné stíhanie. Obžalovaný na predvolania súdu na hlavné pojednávanie sa dostavoval, napriek tomu, že viackrát menil miesta svojich prechodných pobytov, tieto oznamoval súdu, aby bol k dispozícii osobnej prítomnosti na hlavných pojednávaniach. Dôvody, prečo doposiaľ trestné stíhanie nebolo ukončené, spočívajú v zabezpečení dôkazov, ktoré bolo potrebné vykonať, najmä pre neprítomnosť svedkov.

Právo obžalovaného Q. C. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v ďalšom Dohovor) mohlo byť zrejme porušené.

Účinným prostriedkom nápravy v zmysle článku 13 Dohovoru je v prípade porušenia takéhoto práva zohľadnenie dĺžky konania pri rozhodovaní o treste. Súd preto berúc do úvahy, že vec v primeranej lehote zrejme prejednaná nebola, ako aj s poukazom na zistenie, že obžalovaný po spáchaní skutku viedol riadny život, dospel k záveru, že v súdenom prípade možno upustiť od potrestania obžalovaného, aj keď pre takýto postup neboli splnené podmienky v § 24 ods. 1 Trestného zákona.

Zohľadniac všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzťahujúce sa pre trestný čin výtržníctva rozhodol o upustení od potrestania obžalovaného podľa § 24 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na článok 13 ods. 1 a článok 6 ods. 1 Dohovoru ako právneho základu pre takýto postup, čo umožňuje článok 154c ods. 1 Ústavy SR, keďže Dohovor sa stal súčasťou právneho poriadku a má prednosť pred zákonom.

O náhrade škody poškodeného C. M. súd nerozhodoval, pretože tento sa do konania s týmto nepripojil a poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.
dopustil sa verejne hrubej neslušnosti tým, že napadol iného

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.